

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง อุปสงค์ก๊าซบีโตรเลียมเหลว (LPG) และก๊าซธรรมชาติ (NGV) ในประเทศไทย ได้นำแนวความคิดเชิงทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีอุปสงค์

Marshall (อ้างถึงใน นราพิพย์ ชูติวงศ์, 2537, หน้า 20) กล่าวถึงอุปสงค์ว่า หมายถึง ความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งของผู้บริโภคร่วมกับความสามารถในการสนองความต้องการ หรือหมายถึงความต้องการ (want) บางด้วยอำนาจซื้อ (purchasing power) ถ้าเป็นความต้องการที่เกินอำนาจซื้อจะไม่เรียกว่าอุปสงค์

กฎของอุปสงค์ (*law of demand*)

Marshall (อ้างถึงใน นราพิพย์ ชูติวงศ์, 2537, หน้า 21) กล่าวว่า ภายใต้ข้อสมมติว่า ปัจจัยตัวอื่น ๆ ที่มีผลต่ออุปสงค์มีค่าคงที่ (other things being equal) ปริมาณอุปสงค์ของสินค้านิดใดชนิดหนึ่งจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (ปกผัน) กับระดับราคาของสินค้านิดนั้น (inverse relation) กล่าวคือ เมื่อราคากล่องปริมาณอุปสงค์จะเพิ่มขึ้น และเมื่อราคาน้ำมันปริมาณอุปสงค์จะลดลง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากผลกระทบของผลทางรายได้ (income effect) การที่ระดับราคาของสินค้าหรือบริการมีการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อระดับรายได้ที่แท้จริง (real income) ของแต่ละบุคคล กล่าวคือ เมื่อราคาน้ำมันปริมาณอุปสงค์จะลดลง ทั้งนี้ ที่รายได้ที่เป็นตัวเงิน (money income) ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด เนื่องจากรายได้ที่เป็นตัวเงินจำนวนเท่าเดิมซึ่งหาสินค้าหรือบริการได้ในจำนวนที่น้อยลง และในทางกลับกันถ้าราคางานลดลง รายได้ที่เป็นตัวเงิน

ฟังก์ชัน $q_d = f(p)$ หมายความว่า q_d ซึ่งเป็นตัวแปรตามจะแปรเปลี่ยนไปตาม p ซึ่งเป็นตัวแปรนำ

2. อุปสงค์ต่อรายได้ (income demand) หมายถึง ปริมาณเสนอซื้อสินค้านิดใด ชนิดหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ระดับต่าง ๆ กันของรายได้ โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ เป็นต้นว่า ราคาสินค้านิดนั้น ราคาสินค้านิดอื่นที่เกี่ยวข้อง รสนิยม และปัจจัยอื่น ๆ ก็ที่ ตัวแปรนำในที่นี้คือ รายได้ของผู้ซื้อ และตัวแปรตาม คือ ปริมาณเสนอซื้อ ฟังก์ชันแสดง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อกับรายได้ จึงเขียนได้ว่า

$$q_d = f(y) \quad \dots\dots\dots (2)$$

โดยที่ q_d คือ ปริมาณเสนอซื้อ และ y คือ รายได้ สำหรับลักษณะของสมการ อุปสงค์ต่อรายได้ ตารางอุปสงค์ต่อรายได้ และเส้นอุปสงค์ต่อรายได้ จะเป็นเช่นใดนั้น จะขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้าที่ผู้บริโภคกำลังทำการซื้ออยู่ ซึ่งแยกได้เป็นดังนี้

2.1 สินค้าปกติ (normal goods) หมายถึง สินค้าทั่ว ๆ ไป ซึ่งผู้บริโภคจะซื้อ เพิ่มขึ้นเมื่อมีรายได้สูงขึ้น และจะซื้อน้อยลงเมื่อมีรายได้ลดลง ความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณเสนอซื้อกับรายได้จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สมการอุปสงค์ต่อรายได้ และเส้นอุปสงค์ต่อรายได้ จึงแสดงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันทั้งสิ้น

2.2 สินค้าด้อย (inferior goods) หมายถึง สินค้าซึ่งปริมาณเสนอซื้อของผู้บริโภค จะลดต่ำลง เมื่อผู้บริโภค มีรายได้สูงขึ้น ดังนั้น สินค้าทุกชนิดอาจเป็นสินค้าด้อยได้ทั้งสิ้น ขึ้นกับว่าเราพิจารณา ณ ระดับรายได้ใด ณ ระดับรายได้หนึ่ง ผู้บริโภคอาจซื้อสินค้า ชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้น แต่เมื่อรายได้สูงเกินอีกระดับหนึ่ง ไปแล้ว เขายากเลิก ซื้อสินค้านั้นหรือซื้อน้อยลง แล้วหันไปซื้อสินค้าอื่นแทน เราไม่อาจระบุได้ว่าสินค้าใด เป็นสินค้าด้อย ขึ้นกับบุคคล เพราะสินค้าด้อยสำหรับคนหนึ่งอาจเป็นสินค้าปกติสำหรับ คนอื่นได้ จะขึ้นกับรายได้ เพราะสินค้าชนิดเดียวกันอาจเป็นสินค้าปกติ ณ ระดับรายได้ หนึ่งและเป็นสินค้าด้อย ณ รายได้ระดับอื่นสำหรับบุคคลเดียวกันได้

สมการอุปสงค์ต่อรายได้ ในการณีของสินค้าด้อย สมการอุปสงค์ต่อรายได้ จะเขียนได้ในลักษณะเดียวกับกรณีของสินค้าปกติ จะแตกต่างกันแต่เพียงเครื่องหมาย หน้าค่าความชัน a_1 ที่จะเปลี่ยนจากบวกมาเป็นลบ อันหมายถึง ความสัมพันธ์ในทิศทาง ที่ตรงกันข้ามของ q และ y ดังสมการ

$$qd = a - aly \quad \dots\dots\dots (3)$$

3. อุปสงค์ไขว้หรืออุปสงค์ต่อราคสินค้านิดอื่น (cross demand) หมายถึง ปริมาณสินค้าที่มีผู้ต้องการเสนอซื้อในขณะเดียวกันนั่น ณ ระดับต่าง ๆ กันของราคา สินค้าอีกชนิดที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดให้สิ่งอื่น ๆ คงที่ แสดงความสัมพันธ์ของปริมาณ เสนอซื้อสินค้านิดหนึ่งกับราคสินค้าอีกชนิดหนึ่งจะเป็นไปได้ว่า

$$q_A = f(p_B) \quad \dots\dots\dots (4)$$

โดยที่ q_A คือ ปริมาณเสนอซื้อสินค้า A และ p_B คือ ราคสินค้า B สำหรับลักษณะ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนำและตัวแปรตามในกรณีของอุปสงค์ต่อราคสินค้านิดอื่น จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่าสินค้าสองชนิดที่กำลังพิจารณาอยู่นั้นมีความเกี่ยวข้องกัน อย่างไร

3.1 สินค้าที่ใช้ประกอบกัน (complementary goods) ในกรณีของสินค้าที่ใช้ ประกอบกัน การเปลี่ยนแปลงราคของสินค้านิดหนึ่ง จะมีผลทำให้ปริมาณเสนอซื้อ สินค้าที่ใช้ประกอบกันจะสูงขึ้นตามกฎของอุปสงค์ นั่นคือ

$$\begin{array}{c} p_A \downarrow \rightarrow q_A \uparrow \rightarrow q_p \uparrow \\ p_A \uparrow \rightarrow q_A \downarrow \rightarrow q_p \downarrow \end{array}$$

จากทิศทางของลูกศร จะเห็นได้ว่า ในกรณีของสินค้าที่ใช้ประกอบกันนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อสินค้านิดหนึ่งกับราคสินค้าอีกชนิดหนึ่ง จะเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

3.2 สินค้าที่ใช้แทนกันได้ (substitute goods) คำว่าแทนกันได้ ในที่นี้หมายถึง การใช้แทนกันด้วยวัตถุประสงค์อันเดียวกัน ซึ่งความสามารถใช้แทนกันได้ จะแตกต่างกัน ไปมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่กรณี สินค้าที่สามารถใช้แทนกันได้ จะมีความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณเสนอซื้อสินค้านิดหนึ่งต่อราคสินค้าอีกชนิดหนึ่งในทางเดียวกัน คือ

$$\begin{array}{c} P_m \uparrow \rightarrow q_m \downarrow \rightarrow q_n \uparrow \\ \text{หรือ } P_m \downarrow \rightarrow q_m \uparrow \rightarrow q_n \downarrow \end{array}$$

สำเนา	เจ้าหน้าที่
วันที่..... 17 ก.ค. 2555	
เลขที่รับเรียน.....	247851
เลขเรียกคืน.....	

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้า P กับการเปลี่ยนแปลงปริมาณ
ซึ่งสินค้า P ตามทิศทางของลูก商用车จะเป็นไปในทางเดียวกัน

สมการอุปสงค์ต่อราคасินค้าชนิดอื่น สมการอุปสงค์สินค้า A ต่อราคасินค้า B
ในกรณีที่สินค้า A และ B เป็นสินค้าที่ใช้แทนกันได้ จะเขียนได้ว่า

$$q_A = a + alpB \quad \dots \dots \dots (5)$$

ส่วนที่แตกต่างกับกรณีของสินค้าที่ใช้ประกอบกันจะอยู่ที่เครื่องหมายอันเป็น
เครื่องชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร q_A และ p_B เท่านั้น โดยในกรณีนี้เครื่องหมาย
ดังกล่าวจะเป็นบวก ซึ่งหมายถึง ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

นุชринทร์ ชนะgap (2541) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่กำหนดค่าอุปสงค์ก้าวธรรมชาติ
สำหรับยานยนต์ในประเทศไทย เป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิอนุกรมเวลา
รายไตรมาส พ.ศ. 2546 ถึง พ.ศ. 2550 โดยการประมาณค่าอุปสงค์ก้าวธรรมชาติสำหรับ
ยานยนต์ โดยใช้สมการลดออยเชิงซ้อน (multiple regression equation) ในรูปแบบ
ลอการิทึม (double log function) และประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระด้วยวิธี
กำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square--OLS) โดยใช้แบบจำลองดังนี้

$$\ln QNGV = a_0 + a_1 \ln GDP + a_2 \ln PNGV + a_3 \ln PB95 + a_4 \ln PD$$

โดยที่

QNGV = ปริมาณการใช้ก้าวธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (กิโลกรัม)

GDP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พันล้านบาท)

PNGV = ราคาขายปลีกที่แท้จริงของก้าวธรรมชาติสำหรับยานยนต์
(บาท : กิโลกรัม)

PB95 = ราคาขายปลีกที่แท้จริงของน้ำมันเบนซิน 95 (บาท : ลิตร)

PD = ราคาขายปลีกที่แท้จริงของน้ำมันดีเซล (บาท : ลิตร)

ผลการวิเคราะห์

$$GP = 115.9673 + 0.9222Z + 0.8583X - 41.2397P$$

(*t*-statistic) (0.584) (15.416)** (5.144)** (-2.561)**

$$R^2 = 0.99655$$

$$\text{Adjusted } R^2 = 0.9957$$

$$\text{D. W.} = 2.1943$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

ผลการวิจัยพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และราคาขายปลีกที่แท้จริงของนำ้มันเบนซิน 95 เป็นปัจจัยในการกำหนดอุปสงค์ก้าวchromaติสำหรับยานยนต์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับราคาขายปลีกที่แท้จริงของก้าวchromaติสำหรับยานยนต์ และราคาขายปลีกที่แท้จริงของนำ้มันดีเซล เป็นปัจจัยในการกำหนดอุปสงค์ก้าวchromaติสำหรับยานยนต์อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 แต่ค่าสัมประสิทธิ์ของราคาขายปลีกที่แท้จริงนำ้มันดีเซล ไม่เป็นไปตามสมนตฐาน เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงเครื่องยนต์มาใช้ก้าวchromaติสำหรับยานยนต์ค่อนข้างสูง ประกอบกับสถานีบริการก้าวchromaติสำหรับยานยนต์มีจำนวนน้อย และใช้ระยะเวลาในการเติมก้าวchromaติสำหรับยานยนต์นาน จึงไม่เหตุจุงใจให้ผู้บริโภคหันมาใช้ก้าวchromaติสำหรับยานยนต์ ทำให้ราคาขายปลีกนำ้มันดีเซลไม่มีผลต่อการใช้ก้าวchromaติสำหรับยานยนต์

สาธิต เตอร์แก้ว (2541) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเข้านำ้มันดีเซล และนำ้มันเบนซินของประเทศไทย โดยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการศึกษาโครงสร้างมาตราการและนโยบายนำ้มันของโลกและของประเทศไทย รวมทั้งศึกษาเกี่ยวกับการใช้น้ำมันและการผลิตนำ้มันภายในประเทศไทย และส่วนที่สองได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อความต้องการนำเข้าน้ำมันดีเซล และนำ้มันเบนซิน โดยใช้ข้อมูลรายปีระหว่าง พ.ศ. 2515 ถึง พ.ศ. 2539 ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square--OLS) และได้พยากรณ์แนวโน้มความต้องการนำเข้านำ้มันดีเซล และนำ้มันเบนซิน โดยใช้ข้อมูลรายปีระหว่าง พ.ศ. 2515 ถึง พ.ศ. 2539 ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square--OLS) และได้พยากรณ์แนวโน้มความต้องการนำเข้านำ้มันดีเซล และนำ้มันเบนซินของประเทศไทย พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2545 โดยใช้ 2 วิธี วิธีแรกใช้ค่าเฉลี่ยของอัตราการเพิ่มของความต้องการนำเข้านำ้มันดีเซลและนำ้มันเบนซิน ตั้งแต่ พ.ศ. 2515 ถึง พ.ศ. 2539 เป็นฐานในการพยากรณ์ และวิธีที่สองใช้วิธีวิเคราะห์สมการถดถอย (regression analysis) ในการพยากรณ์

การศึกษาในส่วนแรก เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมน้ำมันของโลกและของไทย จะเห็นว่า โครงสร้างอุตสาหกรรมน้ำมันของโลกนั้น กลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) เป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกน้ำมันรายใหญ่ที่สุดของโลก โดยมีการผลิตคิดเป็นร้อยละ 80 ของการผลิตรวมของโลก ดังนั้น การดำเนินการและนโยบายใด ๆ ของกลุ่มโอpec มักจะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์น้ำมันของโลกอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนโยบายด้านราคา ในส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณ ความต้องการนำเข้าน้ำมันดีเซลและนำมันเบนซินกับปัจจัยต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการนำเข้าน้ำมันดีเซลซึ่งมีแบบจำลองดังนี้

1. แบบจำลองของน้ำมันดีเซล

$$\ln QD_t = a_0 + a_1 \ln PD_t + a_2 \ln GDP_t + a_3 \ln CAR_t$$

โดยที่

$$QD_t = \text{ปริมาณนำเข้าน้ำมันดีเซล ณ ปีที่ } t \text{ (ล้านลิตร)}$$

$$PD_t = \text{ราคานำเข้าน้ำมันดีเซล ณ ปีที่ } t \text{ (บาท : ลิตร)}$$

$$GDP_t = \text{ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ปีที่ } t \text{ (ล้านบาท)}$$

$$CAR_t = \text{ปริมาณรถยกทุกประเภทภายในประเทศ ณ ปีที่ } t \text{ (คัน)}$$

$$TAXD_t = \text{อัตราภาษีเฉลี่ย (effective tax rate) ของน้ำมันดีเซล ณ ปีที่ } t \\ (\text{บาท : ลิตร})$$

ผลการวิเคราะห์

$$\ln QD_t = 1.3243 - 1.2691 \ln PD_t + 0.8977 \ln GDP_t + 0.1337 \ln CAR_t$$

t-statistic (3.92) (-5.34)** (17.71)** (4.83)**

$$= -0.4286 \ln TAXD_t$$

$$= (-3.77)**$$

$$R^2 = 0.98$$

$$F\text{-statistic} = 452.47$$

$$D. W. = 1.49$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

2. แบบจำลองของน้ำมันเบนซิน

$$\ln QB_t = a_0 + a_1 \ln PB_t + a_2 \ln GDP_t + a_3 \ln CAR_t$$

โดยที่

QB_t = ปริมาณนำเข้าน้ำมันเบนซิน ณ ปีที่ t (ล้านลิตร)

PB_t = ราคานำเข้าน้ำมันเบนซิน ณ ปีที่ t (บาท : ลิตร)

GDP_t = พลิตกัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ปีที่ t (ล้านบาท)

CAR_t = ปริมาณรถยนต์ทุกประเภทภายในประเทศ ณ ปีที่ t (คัน)

$TAXB_t$ = อัตราภาษีเฉลี่ย (effective tax rate) ของน้ำมันเบนซิน ณ ปีที่ t
(บาท : ลิตร)

ผลการวิเคราะห์

$$\ln QB_t = 1.78 - 1.1570 \ln PB_t + 0.8725 \ln GDP_t + 0.0826 \ln CAR_t$$

t -statistic (5.74) (-4.34)** (14.20)** (2.33)*

$$= -0.3770 \ln TAXB_t$$

$$= (-2.61)*$$

$$R^2 = 0.98$$

$$F\text{-statistic} = 351.59$$

$$D. W. = 1.27$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการนำเข้าน้ำมันดีเซล ได้แก่ ราคานำเข้าน้ำมันดีเซล พลิตกัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปริมาณรถยนต์ทุกประเภทภายในประเทศและอัตราภาษีเฉลี่ยของน้ำมันดีเซล โดยมีความยึดหยุ่นของอุปสงค์เท่ากับ -1.26, 0.89, 0.13 และ -0.42 ตามลำดับ ส่วนผลการศึกษาในส่วนของน้ำมันเบนซินพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการนำเข้าน้ำมันเบนซิน ได้แก่ ราคานำเข้าน้ำมันเบนซิน พลิตกัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปริมาณรถยนต์ทุกประเภทในประเทศ และราคานำเข้าน้ำมันเบนซินเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสูงสุด

จากการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรของปริมาณความต้องการก๊าซ CNG ได้ร้อยละ 99.3 และตัวแปรอิสระมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 (F -test = 863.442) การทดสอบสหสมันพันธ์เชิงอนุกรมเวลา (autocorrelation) ผลปรากฏว่า Durbin-Watson Statistics (D. W.) มีค่า 1.779 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ไม่เกิดค่าคาดเดาล้อนความสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลา และพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีค่า t -statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 คือ ปริมาณสถานีบริการก๊าซ CNG (QSTA) ราคาน้ำมันลี่การคัดแปลงเครื่องยนต์ธรรมชาติให้เป็นรถ NGV (PHOD) และราคายาปลีกก๊าซ CNG (PCNG) ค่าสัมประสิทธิ์ของจำนวนสถานีบริการก๊าซ CNG ราคาน้ำมันลี่การคัดแปลงเครื่องยนต์ธรรมชาติให้เป็นรถ NGV ราคายาปลีกก๊าซ CNG จำนวนรถ NGV มีค่าเท่ากับ 0.073, -0.496, -3.221 และ 0.113 ตามลำดับ

กิตติยา ทองเมือง (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยกำหนดอุปสงค์ก๊าซธรรมชาติ ในประเทศไทย เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ก๊าซธรรมชาติ รวมถึงการวิเคราะห์ความยึดหยุ่นของปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ก๊าซธรรมชาติ เพื่อเป็นข้อมูลในการประมาณการความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติ การกำหนดนโยบาย และทิศทางของธุรกิจการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติในอนาคต โดยศึกษาจากข้อมูล ทุติยภูมิของปริมาณก๊าซธรรมชาติที่เสียค่าภาคหลวง ราคา ก๊าซธรรมชาติ ราคาน้ำมันดิน ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อдолลาร์สหรัฐ ระหว่าง พ.ศ. 2525 ถึง พ.ศ. 2549 ประมาณค่าอุปสงค์ก๊าซธรรมชาติ โดยใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณ จากสมการทดอยเชิงช้อนในรูปแบบลอการีทึม แล้วประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ด้วยโปรแกรม Eviews โดยใช้แบบจำลองในการวิจัยคือ

$$\ln Dg = \beta_0 + \beta_1 \ln Pg + \beta_2 \ln Pc + \beta_3 \ln Y + \beta_4 \ln Ex + \beta_5 \ln Dg_{t-1} + U_t$$

โดยที่

Dg = ปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติ (ล้านลูกบาศก์ฟุต)

Pg = ราคา ก๊าซธรรมชาติ (บาท : ล้านบีที่บู)

Pc = ราคาน้ำมันดิน (долลาร์สหรัฐฯ : บาร์ล)

Y = ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (ล้านบาท)

Ex = อัตราแลกเปลี่ยน (บาท : долลาร์สหรัฐฯ)

ผลการวิเคราะห์

$$\begin{aligned}
 \text{InDg} &= 2.30 - 0.72\text{InPg} + 0.10\text{InPc} + 0.58\text{InY} + 1.27\text{InEx} + 0.33\text{InDg}_{t-1} \\
 t\text{-statistic} &= (6.67)^{**} (2.17)^* (0.78)^{ns} (6.39)^{**} (3.11)^{**} (5.24)^{**} \\
 R^2 &= 0.9893 \\
 \text{Adjusted } R^2 &= 0.9865 \\
 \text{D. W.} &= 1.98
 \end{aligned}$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 99

^{ns}ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนบาท และปริมาณการใช้กําชธรรมชาติปีที่ $t - 1$ เป็นปัจจัยในการกำหนดอุปสงค์กําชธรรมชาติ อย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 สำหรับราคายากําชธรรมชาติเป็นปัจจัยในการกำหนดอุปสงค์กําชธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่ราคาน้ำมันดิบไม่มีนัยสำคัญที่จะกำหนดอุปสงค์กําชธรรมชาติและค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราแลกเปลี่ยนไม่เป็นไปตามสมมติฐาน นอกจากนี้ค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์กําชธรรมชาติต่อราคา คือ -0.72 แสดงว่า การเปลี่ยนแปลงของราคามีผลต่ออุปสงค์กําชธรรมชาติ และค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์กําชธรรมชาติต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีค่าเท่ากับ 0.58 แสดงถึงความสำคัญของกําชธรรมชาติในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

Adenikinju and Iwayemi (2010) ศึกษาเรื่อง *Estimating Petroleum Products Demand Elasticities in Nigeria: A Multivariate Cointegration Approach* เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการประมาณการความยึดหยุ่นของอุปสงค์ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมในประเทศไทยโดยใช้มูลรายปี ตั้งแต่ ก.ศ. 1997 ถึง ก.ศ. 2006 โดยใช้วิธีการโคอินทิเกรชัน (Cointegration) แบบจำลองในการวิจัย คือ

$$\text{LnED}_t = \Omega_0 + \Omega_1\text{LnRGDP}_t + \Omega_2\text{LnEDP}_t + \Omega_3\text{LnED}_{t-1} + \mu_t \quad \dots \quad (1)$$

$$\text{LnPMSC}_t = \Omega_0 + \Omega_1\text{LnRGDP}_t + \Omega_2\text{LnPMSP}_t + \Omega_3\text{LnPMSC}_{t-1} + \mu_t \quad \dots \quad (2)$$

$$\text{LnAGOC}_t = \Omega_0 + \Omega_1 \text{LnRGDP}_t + \Omega_2 \text{LnAGOP}_t + \Omega_3 \text{LnAGOC}_{t-1} + \mu_t \dots\dots (3)$$

$$\text{LnDPKC}_t = \Omega_0 + \Omega_1 \text{LnRGDP}_t + \Omega_2 \text{LnDPKP}_t + \Omega_3 \text{LnDPKC}_{t-1} + \mu_t \dots\dots (4)$$

โดยที่

ED_t = ปริมาณการผลิตปีโตรเลียมรวม (ลิตร : คน)

RGDP_t = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ล้าน kobo)

EDP = ราคาเฉลี่ยของปีโตรเลียม (kobo : ลิตร)

PMSC = จำนวนรถยนต์ (คัน : ปี)

PMSP = ราคารถยนต์ (kobo : คัน)

AGOC = ปริมาณการบริโภคก้าชธรรมชาติ (ล้านกิโลกรัม : ปี)

AGOP = ราคาก้าชธรรมชาติ (kobo : กิโลกรัม)

DPKC = ปริมาณการบริโภคน้ำมันก๊าด (ล้านลิตร)

DPKP = ราคาน้ำมันก๊าด (kobo : ลิตร)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์ปีโตรเลียมต่อราคา เท่ากับ -0.106

และมีค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์ปีโตรเลียมต่อรายได้ เท่ากับ 0.660 ค่าความยึดหยุ่น

ของอุปสงค์แก๊สโซเชลินต่อราคา เท่ากับ -0.055 และค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์แก๊สโซเชลิน

ต่อรายได้ เท่ากับ 0.744 ค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์น้ำมันดีเซลต่อราคา เท่ากับ 0.108

และค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์น้ำมันดีเซลต่อรายได้ เท่ากับ -0.100 ค่าความยึดหยุ่น

ของอุปสงค์น้ำมันก๊าดต่อราคา เท่ากับ -0.115 และค่าความยึดหยุ่นของอุปสงค์น้ำมันก๊าด

ต่อรายได้ เท่ากับ 0.625

Narayan, Narayan, and Popp (2010) ศึกษาเรื่อง *A Note on the Long-Run*

Elasticities from the Energy Consumption-GDP Relationship เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ

ความยึดหยุ่นระยะยาวของความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคพลังงานกับผลิตภัณฑ์

มวลรวมในประเทศ โดยใช้มูลรายปี ตั้งแต่ ก.ศ. 1980 ถึง ก.ศ. 2006 ของประเทศ

ทั้ง 93 ประเทศ เรียงตามภูมิภาค

ผลการวิจัยพบว่า ประเทศไทยมีค่าความยึดหยุ่นของการบริโภคพลังงานต่อราคา

เท่ากับ 0.28 และค่าความยึดหยุ่นของการบริโภคพลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม

ภายในประเทศเท่ากับ 1.38